

KATKI

Türkiye Komünistlerinin Fikir Dergisi

KÜÇÜK BURJUVA POLİTİKASININ İFLÂSİ

VE

* İKİ TAKTİK

* İTHAF (!)

YIL 8 — SAYI 34 — KASIM 1977 — FİYATI 5 LİRA

TÜRKİYE'DE KOMÜNİZMİ YOK SAYAN KÜÇÜK BURJUVA POLİTİKASININ İFLASI VE İKİ TAKTİK

Demirel yine saldırıya geçti: Komünizme karşı imiş...

Süleyman Demirel artık bir soğuk harb kışkırtıcısı ve dolayısıyla savaş kundakçısı olarak kendini açıkça ele veriyor. Çünkü Türkiye'de «komünizm» artık soyut bir lâf değil... Bugün Türkiye'de «komünizm» iki ayrı taktikte -bazı bulanık su politikacılarını teşhire yetecek kadar- somutlaşmış durumda. Bu iki taktikten biri İ. Bilen kliğinin yayın ve eylemlerinde, diğeri de Katkı Dergisi'nin fikirlerinde tebellür etmektedir.

O halde adama sorarlar «Komünizmden kastın hangisidir?» diye...

Halbuki Demirel halâ soyut bir «komünizm» sözcüğüne saldırarak esas niyet ve hedefini gizlemeye çalışmaktadır.

Diğer taraftan Ecevit de «Türkiye'de Komünizm'e legalite vereceğim» filân gibi lâflar ederek, Türkiye'de komünistleri kandırarak kafakol'a alacağını ima ediyor.

Ona da sorarlar «Komünizmden kastın hangisidir?» diye...

Bilindiği gibi İ. Bilen kliğini ve onun bugünkü saldırgan «soğuk savaş taktiğini» yaratan, emperyalizmin uzun yıllar boyunca Türkiye üzerinde estirdiği «soğuk savaş» rüzgârlarıdır.

Dolayısıyla bugün «komünizm» adı altında -dolaylı ve ima yolu ile dahi olsa- İ. Bilen kliğini kastetmek, «soğuk savaş» platformunu kabul etmek anlamına gelir. Bu durumda da, bazı CHP'liler gibi, İ. Bilen kliğini kafakol'a almaya çalışan kurnaz(!) küçük burjuvalar CIA'nın oyuncağı, AP içindeki Demirel kliği gibi, İ. Bilen kliği ile savaşır görünenler de CIA'nın soğuk savaş körüğü haline gelirler.

CHP'lilerin acıklı durumu malûm: CHP'li küçük burjuvalara göre biz, salonlarda, her türlü toplantılarda boy gösteren cerbezeli adamlardan değildik; korkunç veya esrarengiz de değildik. Ayrıca CHP'ye bağlı olarak oynanacak bir «komünistlik rolü»nü de kabul edecek adamlardan değildik. O halde CHP'lilerce komünistlik payesine mazhar kılınmak için gerekli vasıflardan hiçbirini haiz bulunmuyorduk. Yani ilkel CHP'liler, bizim gibi basit -yani kompleks olmayan veya değişmezleri (karakteristiği) olan- insanları «komünist»e benzetememişlerdi.

Dolayısıyla CHP'nin «polis eskisi», «bürokrat eskisi» birtakım kurt(!) politikacıları işe el koyup kurduracakları Komünist Partisine lâyük komünistleri keşfedip ortaya çıkarmak için, muhtelif Avrupa ülkelerine uzmanlar(!) gönderdiler. Bu arada kendilerinin eş, dost, akraba çevresinden olan yetenekli(!) kişileri de -anladıkları şekilde komünist(!) olarak yetişt-

rebilmek için- sosyalist ülkelere «turistik yeraltı» gezilerine gönderdiler.

Neticede iplerinin biri CIA'nın, diğeri İ. Bilen kliğinin elinde olan CHP -montaj- imalâtı, bir gizli(!) komünist örgüt(!) oluştu. Ve bu çok gizli(!) örgüte bir isim de yakıştırıp TRT dahil bütün basın yayın organları ile kamuoyuna -kuruluşunu- ilân ettiler: TGKP (Türkiye Gizli Komünist Partisi)...

CHP Genel Başkanı Ecevit, kurduğu hükümete meclisten güven oyu alamadığı zaman bu başarısızlığı Mecliste 10 namuslu adamın bulunmasıyla bağlıyordu.

Diğer partiler, hiç tahmin etmediği bir şekilde kısa zamanda birleşip, 2. Milliyetçi Cephe Hükümeti'ni kuruverdikleri halde bile halâ kendine gelip bir otokritik yapma gereğini duymadı. Hatta onları -Cephe Partilerini- soğuk savaş tırmanışına teşvik edencesine saldırganlaştı: «Kahrol faşizm!» filân dedi.

İşte o zaman «soğuk savaş» uzmanları, akli sıra kurnazlık yapayım derken soğuk savaş platformuna yuvarlanmış bulunan Ecevit'e soğuk savaş mücadelesinin iç mantığı uyarınca tutulması gerekli olan yolu gösterdiler: MC'ye karşı UDC; yâni faşist cepheye karşı, demokratik halk cephesi (Ulusal Demokratik Cephe)...

Nihayet Ecevit uyandı: Bu çağrı -UDC çağrısı- bir «iç savaş» çağrısı demekti; ve faşist cepheye karşı, gayet doğaldı ki, silahlı savaşa kadar varacak bir demokratik cephe mücadelesi yapılırdı.

Bu «cephe» önerisini kabul etmediği taktirde ya «ben kızgınlıkla ve ya şaka olarak söyledim. MC faşist falan değildir.» diyecek veya kendinin de MC partileri ile aynı iplikten dokunduğunu ikrar etmiş olacaktı.

İşte bu noktada CHP, İ. Bilen kliği ile oynadığı «ahbaplık» veya «kafakol'a alma» oyununu -oyunun kuralları dışına çıkarak, yâni mizikçilik yaparak- bozdu; ve İ. Bilen kliğinin cephe önerisini reddetmekle beraber Türkiye'de -ve bilhassa DİSK içinde- «İ. Bilen komünistliği» oynamalarına müsaade ettiği aktörlerin işine son veriverdi.

CIA'nın soğuk savaş uzmanları bu ilk etapta başarılı idiler: CIA uzmanları, CHP'nin maceracı küçük burjuva güruhunu, Türkiye Komünistlerinin «soğuk savaşa karşı caydırıcı savaş» kadrosunun yâni -o zamanki- İ. Bilen kadrosunun üzerine göndermişler ve bu CHP'lileri yem gibi kullanıp İ. Bilen doktrinini «savunmacılık» sınırından aşırarak Türkiye'nin içine saldırgan bir soğuk savaş doktrini olarak sokmayı başarmışlardı.

Şimdi artık CHP susmak zorundaydı.

Bundan sonra mikrofon Demirel'e verilecek ve İ. Bilen kliğinin soğuk savaş saldırısına karşı yapıldığı bile belirtilmeden koparılacak soyut bir anti-komünizm yaygarası altında, İ. Bilen kliğinin de rahatsız olduğu Türkiye'deki -soğuk savaşa karşı- komünistler baskı altına alınmak istenecekti...

AP içindeki Demirel kliğine gelince :

Geçici (güven oyu alamayan) CHP Hükümeti zamanında Fransa'dan komünistler gelip burada gizli(!) açık görüşmeler yaptıkları zaman, değil yalnız Demirel, hiçbir sağ Parti ve basın, komünizme karşı yaygara ko-parmadı; hattâ bu «ilginç» olayı sözkonusu -yorum konusu- dahi yapmadı.

Halbuki bu ziyaretin tertiplenmesinde İ. Bilen kliğinin rolü aşikârdı ve açıkça da ilân ediliyordu.

Geçen yaz boyunca İ. Bilen kliğinden olduklarını iddia eden ve İ. Bilen kliğinin yayınlarında da bol bol reklamları yapılan «Toplumsal İlerlemeci» adındaki bir grup, DİSK, TÖB-DER gibi kuruluşların başına musallat oldu-ğu zaman Demirel komünizme karşı hiçbir çıkış yapmadı.

İ. Bilen kliği, CHP'ye, MC'ye karşı cephe (UDC) önerisinde bulunun-ca da Demirel'den «gık» çıkmadı.

Ama ne zaman ki CHP'nin ve destekçi kuruluşların içine sızmış bu-lunan İ. Bilen kliği'nin uzantıları -ilerlemeciler- likide edildi. İşte o zaman Ecevit'in «güvenoyu» yenilgisinden sonra öne sürmüş bulunduğu AP-CHP koalisyonu teklifi ciddiyet ve önem kazandı.

İ. Bilen kliği bir CHP-AP koalisyonuna baştan beri karşı idi. Çünkü İ. Bilen kliğinin varlığı Türkiye'deki soğuk savaşın devamına bağlı idi. Halbuki CHP gizli komünistçilik oyunundan, AP de, sinsî faşistlik dene-melerinden vazgeçip Türkiye'nin objektif şartlarına uygun bir kapitalist ekonomi-politik'de anlaştıkları takdirde, bu büyük koalisyonun karşısına sosyalist ekonomi-politik görüşü savunan bir legal komünist partinin çık-ması objektif bir gereklilik haline gelecekti.

İşte tam bu sırada -uzun müddettir susan- Demirel bastı yaygarayı: «Komünizme karşıyız! Onun için CHP ile koalisyon yapamayız!» filân diye.

Demirel hangi komünizme karşı idi?...

Sen İ. Bilen kliği soğuk savaş saldırılarını sürdürdüğü müddet zar-fında komünizme karşı olma (suskun dur), Ecevit CHP-AP koalisyonu tek-lif edince, İ. Bilen kliği ile sözbirliği etmişçesine bu teklifi kayıtsız şartsız reddet; sonra Türkiye'deki soğuk harb atmosferini yüksek basınçta tut-mak için CHP içine sızma taktiğini güden İ. Bilen kliğinin uzantıları likide edilince de, misyonunu (soğuk harb tahriki) yitiren İ. Bilen kliğinden «gö-rev»i devral; ve de başla soyut bir anti-komünizm yaygarası ile soğuk har-bi körüklemeye...

Niyet gayet açık: İ. Bilen kliğinin evvelki soğuk harb -tahrik- saldırı-larını bahane ederek, kamu oyununda, sanki İ. Bilen kliğine karşı mücade-le ediliyormuş intibasını yaratarak, soyut bir anti-komünizm propagandası ile, İ. Bilen kliğine karşı çıkmış, onların Türkiye'deki uzantılarının -ilerle-mecilerin- likide edilmesinde öncülük yapmış olan yâni soğuk harbe karşı kararlı bir mücadele veren Türkiye Komünistleri üzerindeki soğuk harb baskısını devam ettirmek...

Kolayca görülüyor ki TKP içindeki İ. Bilen kliği ile AP içindeki Demirel kliği aynı kalitedeki karşıtlardır. Mücadele platformunu, şekillerini ve silahları -aynı cinsten- seçmişlerdir: Türkiye'nin psikolojik harb yöntemleri ve «türlü çeşitli» ayak oyunları ile sürekli olarak bir soğuk harb tırmanışı içinde tutulması ve en kısa zamanda silahlı bir iç savaşa varılması...

Bugün Demirel 12 Mart deneyinden de edindiği tecrübelerle yine «darbe»ye (veya askerî müdahale) davetiye çıkarmaya başlamıştır...

Bu ay yapılacak olan genel seçimlerle Yunanistan'ın daha bir siyasi istikrara kavuşması amaçlanmaktadır.

Kıbrıs ve Ege sorunlarının Amerika'nın işine gelir biçimde -sosyalist dünya da ikna edilerek- çözümlenebilmesi için, demokratik bir Yunanistan ve faşist bir Türkiye tablosu yaratılmak istenmektedir.

Bu genel tezgâh içinde Demirel de -bir somut politika önermeyerek ve bu hususta dahi CHP ile bir yakınlaşmayı kabul etmeyerek, zımnen-Kıbrıs ve Ege sorunlarının, ancak totaliter (askerî dikta) bir yönetim altında sürdürülmüş yığınlardan gizli olarak çözümlenebileceğini anlatmak istemektedir...

Bugün yapılabilecek herhangi bir darbe mutlaka Demirel kliğinin işine yarayacaktır.

Sözkonusu darbe aynı zamanda İ. Bilen kliğini de Türkiye'de -müessir olamamış- hiçbir iş karıştıramamış duruma düşmekten kurtaracaktır. Çünkü darbe olduktan sonra İ. Bilen kliği de, Batı'daki CIA'cı dostları ile beraber «faşist Türkiye» tema'sını işliyerek, Kıbrıs ve Ege sorununun sosyalist ülkeler de ikna edilerek kolayca -Türkiye aleyhine- çözülmesine katkıda bulunmuş olacaktır.

Kaldı ki bugünkü gibi Türkiye'nin sıkışık bir durumunda başa geçecek maceraperest sivil, asker eskisi veya asker darbeciler, Demirel ve İ. Bilen borazanlarının çalacağı soğuk harb marşları ile iyice ajite olup birbirleri aleyhine «vatan kurtaran aslan» olmaya heveslenebileceklerdir.

İşte o zaman Demirel kliği ile İ. Bilen kliği aynı kalitedeki misyonlarını başarmış ve emperyalizmin, Türkiye'yi bölmeye yönelik taktiği -sosyalist ülkeler de angaje edilerek- bir «iç savaş» şeklinde uygulamaya konulmuş olacaktır; akılları sıra...

Türkiye komünistleri, «soğuk savaş»a ve dolayısıyla AP'nin Demirel kliğine, TKP'nin İ. Bilen kliğine ve CHP'nin «soğuk savaş» plâtformunda barışçılık(!) atraksiyonları yapmaya kalkan dangalak küçük burjuva güruhuna kesinlikle -«negation» anlamında, yani kalite farkı ile- karşıdırlar.

Türkiye komünistleri, Demirel kliği, İ. Bilen kliği gibi «soğuk savaş» mihraklarının ortadan kaldırılması ile, Türkiye'de, somut bir kapitalist

ekonomi-politik ortaya koyacak liberal büyük bir partinin ve bunun «anti-tez»i olarak da, somut bir sosyalist ekonomi-politik ortaya koyacak legal bir komünist partinin meydana çıkacağına olan inançlarını muhafaza etmektedirler.

Türkiye komünistleri, -gelişmesine inançla katkıda bulundukları- bu süreç'in, aynı zamanda küçük burjuva tabakalarının likidasyon süreci olduğunun bilincindedirler; dolayısıyla bu süreçte ilerlerken küçük burjuva tabakalarının -zaten bu süreç dahilinde tebellür etmesine imkân bulunmayan- siyasî kadrolarını belirleyip tanıyarak (muhatap alarak), onlarla bir cephe teşkil etmeyi düşünmemektedirler. Ama, «ulusal burjuvazi»nin inkârı demek olan böyle bir tavır, kesinlikle, TC Devleti'nin bağımsız varlığından vazgeçmek demek değildir. Çünkü, söz konusu «sınıfların -ara tabakalardan- arınması» sürecinin ileri aşamalarında, kapitalist-komünist partilerin açık tez-antitez diyalogu, şeklinde kurulacak olan siyasi denge, -dünyanın bugünkü «sosyalizme geçiş» sürecinde- her türlü hamâsi «küçük burjuva milliyetçiliği»nden daha güçlü olarak Türkiye'nin bağımsız varlığını temin edecektir.

Fakat herşeye rağmen bu barışçı yol açılmaz ve Türkiye'nin bir silahlı iç savaşa sürüklendiği, somut delilleriyle ortaya çıkarsa, Türkiye komünistleri, Türkiye küçük burjuvazisinin ve köylülüğünün -o zaman belirgin bir şekilde ortaya çıkacak olan- siyasi kadroları ile bir Milli Kurtuluşçu Cephe'de birleşecek ve bu Cephe, emperyalizmi, organik uzantıları ve angaje ettiği -kandırdığı- her türlü etnik, «sapık komünizan» gruplarla beraber, memleketten söküp atacaktır...

Ne Demirel'in MC'si, ne de İ. Bilen'in UDC'si bu memlekette gerçekleştirebilir bir iş yapabilir... Bunlar sadece «soğuk savaş» nâralarıdır... Türkiye'de bugün halâ, yalnız Millî Kurtuluşçu Cephe gerçektir; ve gerektiğinde her türlü yurt savunmasında, yaptığı işle ve muhtelif mücadele şekilleriyle kendini gösterir.

Örneğin :

MC'nin ilk dönemlerindeki «serbest bölgeler» tezgâhı ne oldu?

Millî Kurtuluşçu Cephe «toz» ettil..

UDC'nin DİSK' -hatta CHP'yi- ele geçirme tasarıları ne oldu?

Millî Kurtuluşçu Cephe «yengen» ettil..

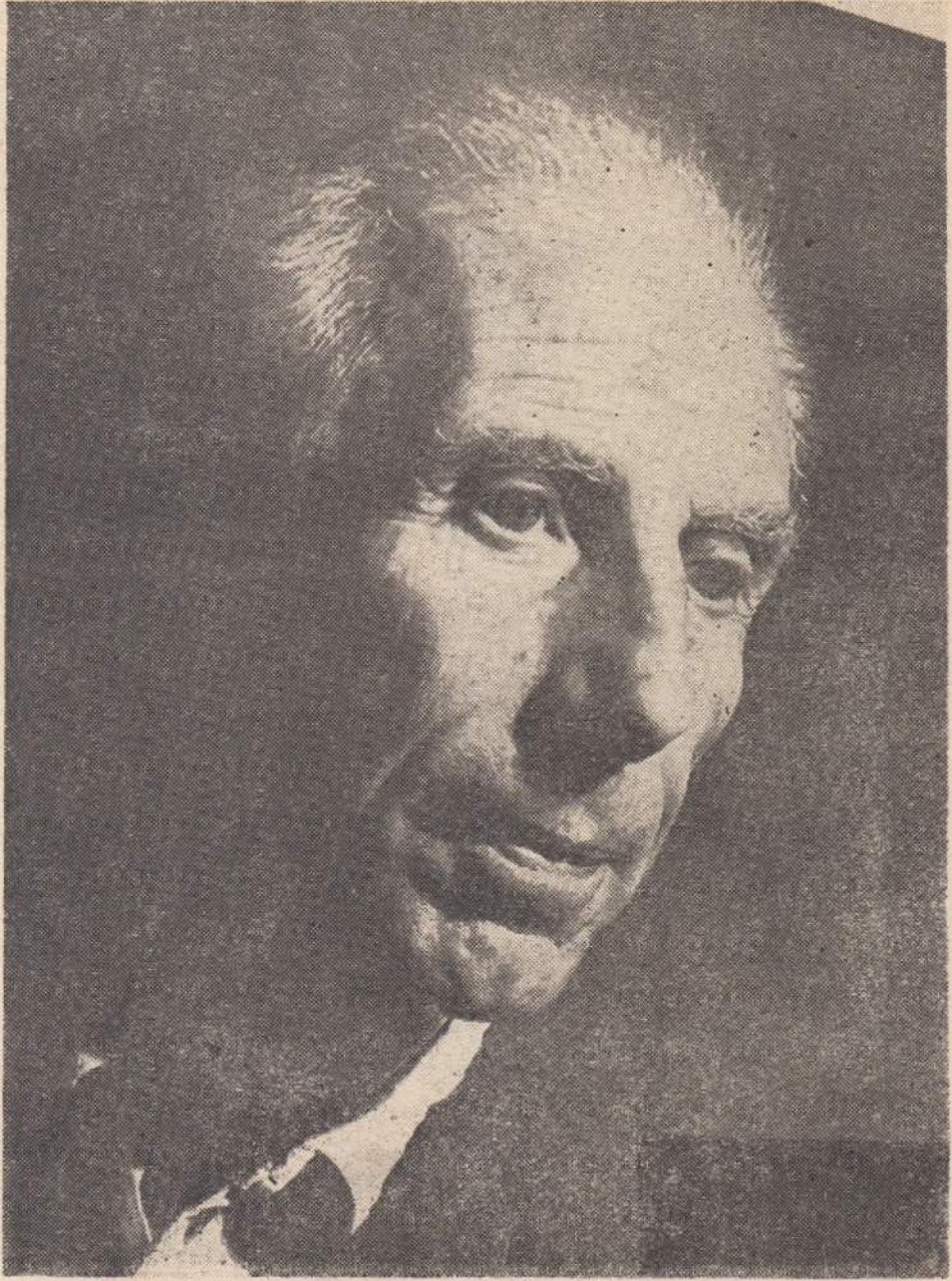
Ve de böyle olaylarda «soğuk savaş» saldırganlarına ilk uyarıyı yapanlar ve Millî Kurtuluşçu'lara ilk karşı-taarruz işaretini verenler Türkiye Komünistleri olmuştur.

Bilmeyiz, anlatabildik mi biraz...

Son olarak, Demirel ve İ. Bilen kliklerinin hiç beğenmedikleri -hatta ürkütükleri- şu sloganımızı bir daha tekrarlayalım:

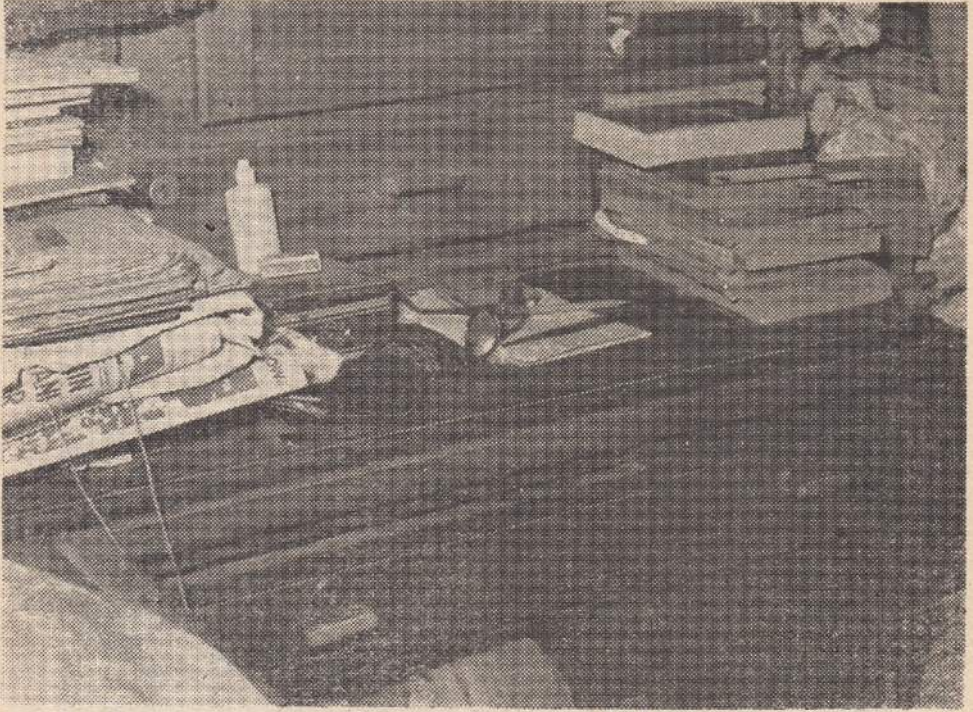
DARBEGE KARŞI GENEL İŞGALİ..

KATKI

KERİM SADİ

Hayatı ve mücadelesi, Türkiye Komünistleri'nin yoluna ışık tutacaktır.

KERİM SADI'NİN ÇALIŞMA MASASI

Müteakip sayfalarda, Kerim Sadi'nin ömrünün son yıllarında çalışma ve yatak odası olarak kullandığı mekânın, dört köşeden çekilmiş fotoğraflarını veriyoruz.

Fotoğraflar, Kerim Sadi'nin vefatından hemen sonra çekilmiş olup, odasını, O'nun bıraktığı şekilde tespit etmiştir.

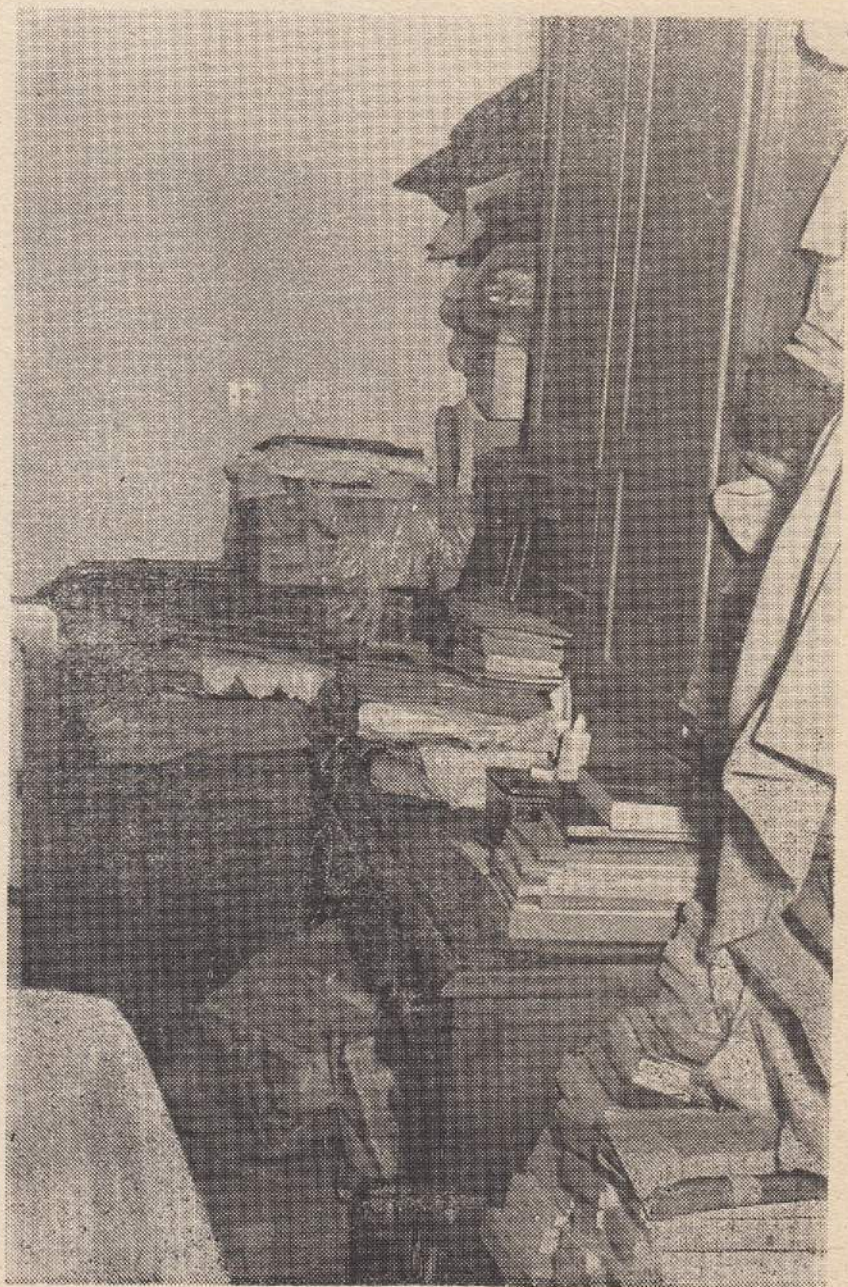
Kerim Sadi'nin yaşama ve çalışma şartları, mücadele hayatının büyük bölümünde bu fotoğrafların aksettirdiğinden daha mükemmel(!) olmamıştır...

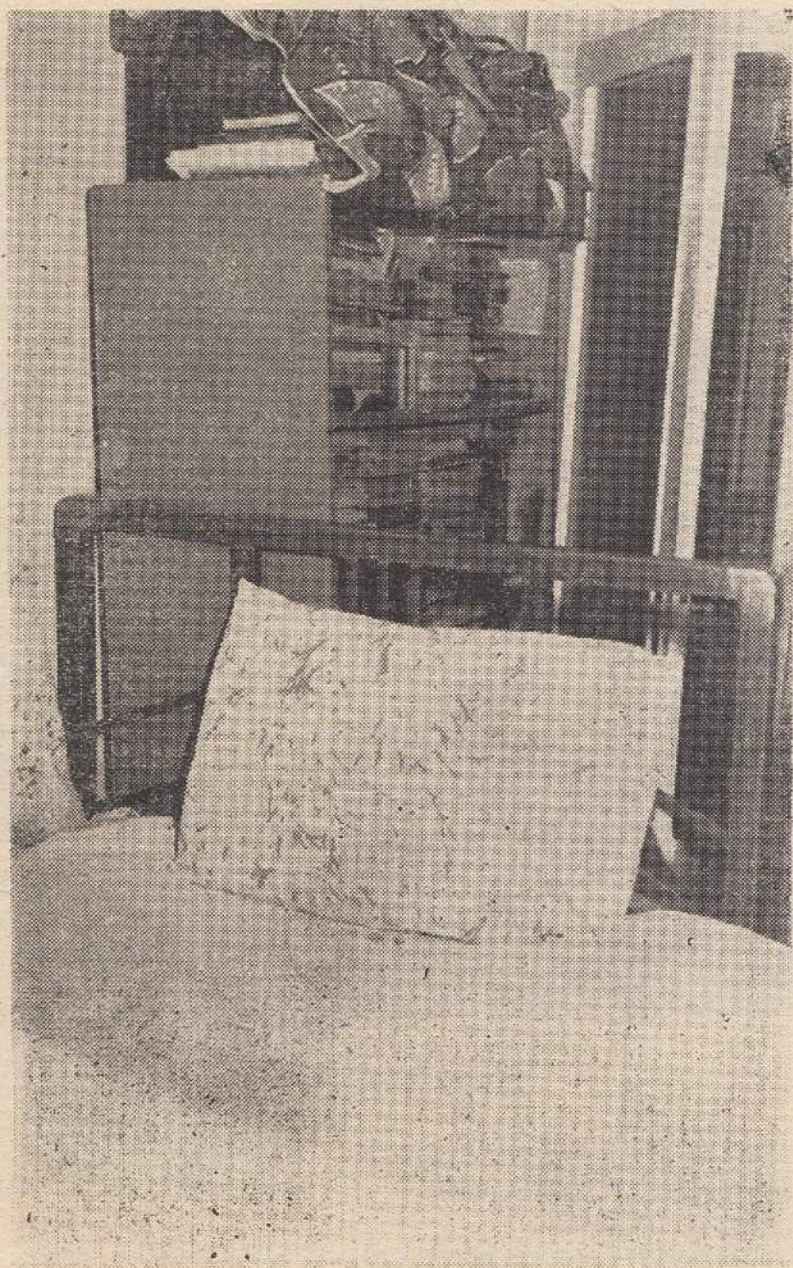
Türkiye Komünistleri'nin gerçek hayat şartlarını aksettirmesi bakımından, bu fotoğrafları,

son zamanlarda iyice azitan,
ve işi, «gizli komünistcilik» oyununa kadar vardırıan,
«yüksek sosyete» sosyalistlerine,
ve de yurt dışındakilere,
mümkünse, utansınlar diye...
İTHAF(!) EDİYORUZ.

VEDAT BÜKÖLMEZ

Aydınlık'çı şaire ve «işçilerin anası» Yaşar Nezihe (Bükölmez)'nin biricik oğlu, Aydınlık yazarlarından **VEDAT BÜKÖLMEZ**'i de 29.9.1977 günü -71 yaşında- kaybettik.

Vakın arkadaşlarına ve bütün devrimcilere başsağlığı dileriz.

7-Eylül : İngiltere'nin en nüfuzlu sendikası Maden-İş Başkanı, işçi ücretleri artışının %10'la sınırlanması kararını savununca işçilerce dövüldü. Fransa'da 200 işçi, patronlarıyla birlikte üç gün Paris sokaklarında «sendika istemiyoruz» diye gösteriler yapmışlardır.

8-Eylül : 127 günlük grev sonunda Teksif'in imzaladığı toplu sözleşme, işçiler tarafından BOYKOT ve gösterilerle protesto edilmiştir.

12-Eylül : Adana Aslantaş Barajı yapımında çalışan ve BOYKOT'a katılan 30 işçi hakkında kamu davası açılmış ve 21 işçi tutuklanmıştır. — Sivas'ta Tecer-Kangal demiryolu işçileri hakları verilmediği için BOYKOT'a girişince, 104 işçi işten atıldı. — Akyazı Orman İşletmesindeki 40 işçi, işten çıkarılmaları üzerine Bölge Müdürlüğünü İŞGAL etmişlerdir. — Petkim İnşaatlarında çalışan 90 işçi, 2 arkadaşları işten atılınca toplu olarak BOYKOT'a başlamışlardır.

14-Eylül : Sümerbankla yapılan toplu sözleşmeleri protesto eden işçilerden 150'si işten atıldı. — Aşkale Kömür Ocakları'nın, TK. İşletmeleri'nce kapatılmak istenmesine karşılık işçiler ocakları İŞGAL etmişler ve üretimi kendi yöntemlerinde sürdüreceklərini açıklamışlardır.

15-Eylül : Bakanlar Kurulu, DYF-İş'in 30 bin işçiyi kapsayan grevini erteledi. — MESS, Maden-İş Sendikasının grev uyguladığı işyerleri için LOKAVT kararı almış ancak bu kararı şimdilik ertelemiştir.

25-Eylül : 25 bin Demiryolu işçisi «erteleme»den sonra alınan LOKAVT kararını protesto etmişler ve BOYKOT kararı alarak işi yavaşlatmışlardır.

29-Eylül : Gönen'deki DİSK Yönetim Kurulu toplantısında, K. Türkler'in «Toplumsal İlerlemeciler»in önerisi olan «Ulusal Demokratik Cephe» çağırısı görüşülüyor. K. Türkler, bu konuda «Yönetim Kurulu kararı vardır» derken, YK üyeleri bunu yalanladılar. — Yeni Haber-İş Sendikası Adana Şube Başkanı «UDC'ye katılmadıklarını» ve Türkler'i «işçi düşmanı» ilân ettiklerini açıkladı. — TRT, DİSK'in «UDC'yi benimsediğini» ve «hayata geçirilmesi» kararı aldığını bildirirken, DİSK Yönetim Kurulu «Böyle bir karar yoktur» demiştir.

30-Eylül : DİSK Yürütme Kurulu üçe karşı dört oyla DİSK içinde maaşlı olarak çalışan ve «uzman» adı verilen 7 kişinin işine son verme kararı aldı. Bu karara evet diyen 4 Yürütme Kurulu üyesi tartaklanmış ve birbuçuk saat mahsur tutularak kararlarını değiştirmeleri için baskı yapılmıştır. Oylamada karara karşı çıkanlar: Kemal Türkler, Mehmet Karaca ve Fehmi Işıklar. — Yeni Haber-İş Sendikası'nın Ankara'daki Genel Merkezi, bilinmeyen kişilerce benzin dökülerek yakıldı.

1977 EKİMİNDEN KATKI

1-Ekim : DİSK-Kent projesi Yapı Kredi Bankasına devredildi.

2-Ekim : DİSK Yürütme Kurulu'nun 4 üyesi bir açıklama yaparak: «DİSK'in herhangi bir sol grubun güdümüne girmesine karşı olduklarını» ve «İşçi sınıfının devrimci tek örgütü DİSK'i yok etmeyi amaçlayanlar bulunduğunu» bildirmişlerdir. — K. Türkler, İzmir'de DİSK Temsilcileri toplantısında, «Kasıtlı olarak yayılan haber ve yorumların... UDC'nin hayata geçirilmesini önlemeye yönelik» olduğunu söyledi.

3-Ekim : DİSK Adana İşçi Temsilcileri toplantısında Türkler: «UDC ile ilgili karar alınmadığı beyanlarının yalan olduğunu» söyledi. — Bilecik PTT işyerinde, 30 işçiden 19'u, yöneticilerce «kendi görüşlerine ters oldukları» gerekçesiyle işten atıldı.

5-Ekim : DİSK Genel Yönetim Kurulu yaptığı toplantıda: «7 Personel ile ilgili kararın uygulanmasına; Yürütme Kurulu üyelerine yapılan saldırıyı tertipliyen M. Ertürk, B. Erkul, M. Tokmak, K. Daysal ve H. Erdem'in DİSK üyeliğinden kesin ihracına; Genel Sekreter Mehmet Karaca'nın görevden alınması ve Onur Kurulu'na sevkine; K. Türkler ve M. Karaca'nın, yetkili kurulların kararları olmadan ödemelerde bulundukları için DİSK'in hesaplarına el konulmasına; Türkler'in Temsilciler Meclisi ve Genel Kurul çağrılarının iptaline» karar vermiştir.

6-Ekim : Uluslararası Makinistler ve Hava İşçileri Birliğine üye 24 bin işçi BOEİNG şirketine karşı greve başladı. — TİMLO Bakırköy inşaatlarında çalışan 400 işçi, iki arkadaşlarının işten atılması üzerine BOYKOT'a başladı. — Atabay İlâç Fabrikasında «ham madde yokluğu» gerekçesiyle 90 işçi işten atıldı. — Alibeyköy Adela Fabrikasında 125 işçi işten atıldı. İşçiler işi bırakmayarak fabrikayı İŞGAL ettiler. — Bir süre önce Türkiye'ye gelen ünlü gazeteci Sulzburger'in CIA ajanı olduğu açıklandı.

8-Ekim : CHP Milletvekili ve Lâstik-İş yöneticisi K. Akman, K. Türkler'i Ecevit'le görüştüğünü ve görüşmede Türkler'in: «BEN UDC'YE ŞİDDETLE KARŞIYIM. ANCAK BANA YARDIMCI OLUN. SENDİKALARIMIZA VE DİSK'E YERLEŞMİŞ OLAN BU KLİĞİ MUTLAKA TEMİZLİYECEĞİM.» dediğini ve şimdi ise «UDC yanlısı olduğunu» söyledi.

9-Ekim : DİSK Genel Yönetim Kurulu yaptığı çağrıda: «DİSK, kesinlikle, bir tarikatın güdümüne sokulmayacaktır... Tabanda, gerçekten fabrikalara kadar gidildiğinde, tarikat sahiplerinin ne kadar havada olduğu görülecektir. «DİSK bir siyasal kuruluş değildir.» demiştir. — Ege'deki BMC fabrikası 68 işçinin işine son verdi. BMC'nin yan kuruluşlarında çalışan 1800 işçinin daha atılacağı bildiriliyor. Ayrıca Otosan'dan 600, Tofaş'tan 1000

ve Renault'tan 700 işçi çıkarıldı. — Bomonti'deki Mulda İlaç Fabrikası 30 işçinin işine son verdi. — Arzu Mobilya Sanayii 30 işçiyi işten attı. — DİSK Genel Başkanı Türkler: «Temsilciler Meclisi toplanacaktır. Sınıf düşmanlarına sesleniyorum, hodri meydan!» dedi. DİSK Genel Yönetim Kurulu ise: «K. Türkler'in sorumsuz davranışlarının artması nedeniyle mecburi izne çıkarılmasının kuvvet kazandığını» ve «Temsilciler Meclisi toplantısının DİSK'i ilzam etmediğini, Genel Başkanın salona İGD'li militanları doldurarak işçiler UDC'yi istiyormuş gibi empoze etmeye çalışacağını, oysa bunların işçilikle alâkaları olmadığını» açıkladı.

13-Ekim : Kemalpaşa'daki Omsas Kutu Sanayii 37 işçiyi işten çıkardı. — Sinop'taki ABD üssünde çalışan 14 işçi işten atıldı. — Ankar Belediyesi, toplu sözleşme anlaşmazlığı nedeniyle 450 işçinin işine son verdi.

15-Ekim : DİSK üyesi Sendika Başkanları 4'e karşı 21 oyla, 22 Aralıkta Genel Kurulun toplanmasını kararlaştırdı. — Bakanlar Kurulu, DYF-İş grevini yeniden erteledi. — İçindeki 86 yolcu ve 5 Mürettebatla Lufthansa Uçağını kaçırان gerillâlar, Alman Cezaevlerinde bulunan 9 Baader-Meinof örgütü mensubunun ve Türkiye'de müebbet hapse mahkûm 2 Filistinli gerillânın serbest bırakılmasını istemişlerdir.

17-Ekim : TKİ'nin Aşkale Kömür Ocaklarını kapatmasına rağmen işçiler, işyerini İŞGAL ederek üretimi sürdürmektedirler. İşçiler: «Ocakları terketmemekte kararlıyız. Buranın kapatılmasıyla aç kalacağız. Burası bizim ekmek tekmemizdir. Ocağın kapatılmasına bizden başka kimse karar veremez. Buradan ancak ölümüz çıkar,» demişlerdir. Konuyla ilgili olarak Yeraltı Maden-İş Sendikası Genel Başkanı: «İşçiler halen üretim yapmak-tadırlar ve silolarda iki bin ton kömür vardır. Burayı kapatamazlar. Gerekirse biz buradan kendimiz halka doğrudan doğruya satış yapacağız ve kömürün halkın eline ucuz olarak geçmesini sağlayacağız,» dedi. — Tariş İplik Fabrikası 300 işçiye mecburi izin verdi. — MESS'in 12 işyerindeki LOKAVT'ı sürerken işçiler, işyerlerini abluka altına aldılar. Bir işyerini İŞGAL ettiler ve başka bir işyerinde ambara el koydular.

18-Ekim : M. Nevzat İlaç Fabrikası 320 işçiden 111'inin işine son verdi.

19-Ekim : Dört gün önce kaçırılan Lufthansa uçağı Moğadişu havaalanında Alman Komandolarınca basıldı. 4 gerilladan 3'ü ölü biri yaralı olarak ele geçirildi.

20-Ekim : Lufthansa uçağını kaçırان gerillaların öldürüldüğünü haber aldığı(!) bildirilen, örgüt lideri Andreas Baader ve üç arkadaşının cezaevinde tabancayla intihar(!) ettiği söyleniyor. Ancak bunu bütün dünya şüphe ile karşılarken, tabancaların cezaevine nasıl girdiği sorusuna cevap bulunamıyor.

23-Ekim : Yugoslav Devlet Başkanı Tito'nun eşinin, bizzat Tito'nun emri ile 4 aydır göz hapsinde olduğu ve hakkında soruşturma açıldığı bildiriliyor.

27-Ekim : Aşkale kömür ocağındaki işçilerin jandarma müdahalesine rağmen üretime devam etmelerinden sonra bu defada işyerinin elektrikleri kesilerek çalışmalarına engel olunmaya çalışıyor.

28-Ekim : İntihar ettiği söylenen Baader'in, boğazından yaralı ve sağ olan arkadaşı Moeller; avukatı yoluyla yaptığı açıklamada özetle: «kendisinin odasına gaz verilerek bayıltıldığını, daha sonra boğazının kesildiğini arkadaşlarının da aynı şekilde öldürüldüğüne inandığını» söyledi.

30-Ekim : Grev kararları ikinci kez 60 gün erteleyen Devlet Demiryolları işçileri işi yavaşlatarak BOYKOT eylemleri yapmaktadırlar.

Sahibi: A. E. Güran: Yazı İşleri Sorumlusu: Mehmet Yavuz, Aylık Siyasi Dergi - Her ayın ilk haftasında çıkar - İlân kabul etmez - Yazışma adresi: Divanyolu Hacı Tahsin Bey Sokak No. 5 Sultanahmet / İSTANBUL
Gönderilen yazılar yayınlansın veya yayınlanmasın geri verilmez - Yıllık Abone 50.— Altı Aylık 30.— TL.

Dizgi ve Baskı : ÜÇLER MATBAASI, İSTANBUL

Genel Dağıtım: Yazışma adresi.

Basıldığı tarih : 2.11.1977

BELGESEL

SOSYALİZM SERİSİ'nden

ÇIKAN KİTAPLAR :

- 1 — **AYDINLIK**
«Fevkalâde amele nüshaları»
- 2 — **TÜRKİYE**
HALK İŞTİRAKİYYUN FIRKASI
Yayın Organları I
- 3 — **YENİ DÜNYA**
Kuvvay-i Seyyare'den
Kuvvay-i Milliye'ye
- 4 — **ZİYA**
Bulgaristan Komünist Partisi
Türkçe Gazetesi